

Anonimizuota versija

Vertimas

C-194/20-1

Byla C-194/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. gegužės 8 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Düsseldorf (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. gegužės 7 d.

Pareiškėjai:

BY

CX

DW

EV

FU

Atsakovas:

Stadt Duisburg

NUTARTIS

Administracinėje byloje

- 1) BY,
- 2) CX,
- 3) DW,

4) EV,

5) FU,

3-iajam ir 4-ajam pareiškėjams atstovauja tėvai, 1-asis ir 2-oji pareiškėjai, visų gyvenamoji vieta: <...> Duisburgas,

pareiškėjai,

<...>:

prieš

Stadt Duisburg (Duisburgo miestas) <...>,

atsakovą,

dėl

užsieniečių teisinę padėtį reglamentuojančių nuostatų (leidimas gyventi šalyje pagal *Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbsfähigkeit und die Integration von Ausländern im Federalinēs teritorijos* (Užsieniečių apsigyvenimo, įsidarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje įstatymas) (toliau – *AufenthG*) 4 straipsnio 5 dalį; šiuo atveju: nutartis sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą)

Verwaltungsgericht Düsseldorf (Diuseldorfo administracinis teismas) 7-oji kolegija
2020 m. gegužės 7 d.

<...>

nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

(orig. p. 2)

Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- 1. Ar turkų kilmės vaikų teisė pagal EEB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/80 (toliau – Sprendimas Nr. 1/80) 9 straipsnio pirmą sakinį taip pat be papildomų sąlygų apima teisę gyventi priimančiojoje valstybėje narėje?**
- 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:**

- a) Ar teisė gyventi šalyje pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio pirmą sakinį reiškia, kad turkų kilmės vaikų, kuriems taikoma ši nuostata, tėvai jau yra įgiję teises pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio 1 dalį arba 7 straipsnį?
- b) Jeigu į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta neigiamai: ar reguliarius darbas, kaip jis suprantamas pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio pirmą sakinį, turi būti aiškinamas taip pat, kaip pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio 1 dalį?
- c) Jeigu į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta neigiamai: ar turkų kilmės vaikų teisė gyventi šalyje pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio pirmą sakinį gali atsirasti (jau) po trijų vieno iš tėvų reguliaraus darbo priimančiojoje valstybėje narėje mėnesių?
- d) Jeigu į antrojo klausimo a punktą būtų atsakyta neigiamai: ar turkų kilmės vaikų teisė gyventi šalyje be papildomų sąlygų taip pat suteikia teisę gyventi šalyje vienam iš tėvų arba abiem globos teises turintiems tėvams?

I.

Pareiškėjai yra Turkijos piliečiai. 1-asis ir 2-oji pareiškėjai

(kolegija šiame skaitiniame žymėjime naudoja ne pareiškėjų skunde pasirinktą numeraciją, o teismo administracijos suskirstymą pirmaisiais pareiškėjais nurodant tėvus)

yra 3-iojo, 4-ojo ir 5-osios pareiškėjų tėvai, 5-oji pareiškėja yra jau pilnametė.

1-asis pareiškėjas 2015 m. rugsėjo 5 d. atvyko į Vokietiją turėdamas vizą, o 2015 m. lapkričio 4 d. gavo iš atsakovo iki 2017 m. kovo 27 d. galiojančią leidimą vykdyti savarankišką (sunkvežimio vairuotojo) veiklą.

2-oji, 3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai, turėdami iki 2016 m. gegužės 16 d. galiojančią šeimos susijungimo vizą, 2016 m. vasario 19 d. visi kartu atvyko į federalinę teritoriją ir 2016 m. balandžio 20 d. pagal *AufenthG* 30 ir 32 straipsnius gavo taip pat iki 2017 m. kovo 27 d. galiojančius leidimus gyventi šalyje.

2-oji pareiškėja dirbo pagalbine sandėlio darbininke įmonėje *MKS Kurierservice Metin Sariözüm* Duisburge, kuri Vokietijos pensinio draudimo įstaigai deklaravo įdarbinimo laikotarpį nuo 2016 m. vasario 1 d. (**orig. p. 3**) iki balandžio 30 d. (tris mėnesius). Kiti deklaruoti darbo laikotarpiai: nuo 2017 m. lapkričio 15 d. iki gruodžio 31 d., nuo 2018 m. sausio 1 d. iki sausio 15 d. ir nuo 2018 m. rugpjūčio 1 d. iki gruodžio 31 d.

3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai, kaip nurodyta pažymoje, nuo 2016 m. birželio 21 d. lanko valstybines mokyklas Duisburge.

Pasibaigus išduotų leidimų gyventi šalyje galiojimo laikotarpiui, atsakovas išdavė pareiškėjams laikinąją pažymėjimą dėl leidimų galiojimo pratęsimo.

2017 m. gruodžio 1 d. 1-asis pareiškėjas išregistravo savo komercinę veiklą po to, kai jo atžvilgiu buvo priimtas teismo baudžiamasis įsakymas už aplaidų transporto priemonės vairavimą neturint vairuotojo pažymėjimo. 2018 m. vasario 1 d. jis vėl įregistravo savo komercinę veiklą (transporto paslaugos iki 3,5 t).

2018 m. spalio 2 d. advokato raštu pareiškėjai pranešė, kad 1-asis pareiškėjas ateityje ketina dirbti samdomu darbuotoju ir prašo išduoti leidimą gyventi šalyje pagal *AufenthG* 18 straipsnį arba bet kurią kitą galimą nuostatą. 2-oji pareiškėja taip pat vėl dirbs nuo 2018 m. rugpjūčio 1 d., o 3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai toliau lankys mokyklą. Vaikų teisė gyventi šalyje kyla iš Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio ir Asociacijos tarybos sprendimo (toliau – Sprendimas Nr. 2/76) 3 straipsnio.

Atsakovas išklauses pareiškėjus 2019 m. kovo 18 d. potvarkiais atsisakė pratęsti arba išduoti leidimus gyventi šalyje, nurodė pareiškėjams išvykti iš šalies per 30 dienų nuo pranešimo apie potvarkį, antraip bus išsiųsti į Turkiją. Motyvuojant potvarkius nurodyta, kad 1-asis pareiškėjas nebevykdo savarankiškos veiklos. Iš darbo pagal darbo sutartį gaunamomis pajamomis neužtikrinamos pragyvenimo lėšos visiems išlaikytiniams asmenims, kaip reikalaujama pagal *AufenthG* 5 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

Pareiškėjai 2019 m. kovo 22 d. pateikė skundą, kuriame ir toliau prašo išduoti arba pratęsti leidimą gyventi šalyje.

Grįsdami skundą pareiškėjai nurodė, kad 1-ojo ir 2-osios pareiškėjų turkų kilmės vaikai – 3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai, kaip ir turi būti, gyvena kartu su tėvais. Iš Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio ir Sprendimo Nr. 2/76 3 straipsnio kyla teisė į mokslą, iš šios teisės – teisė gyventi šalyje, pastaroji teisė taip pat turi būti pripažįstama globos teisę turintiems tėvams.

Pareiškėjai atitinkamai prašo:

panaikinti 2019 m. kovo 18 d. potvarkius ir įpareigoti atsakovą priimti naują sprendimą dėl prašymų pratęsti terminą atsižvelgus į teisinę teismo poziciją.

Atsakovas prašo:

atmesti skundą (orig. p. 4)

ir motyvuodamas remiasi skundžiamų potvarkių motyvais. Jis taip pat priduria, jog 3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai negali remtis Sprendimo Nr. 1/80

9 straipsnyje nustatytomis teisėmis vien dėl to, kad jų tėvai neįgijo teisių, kylančių iš Sprendimo Nr. 1/80 6 arba 7 straipsnio.

Atsakovas per teisėjo pranešėjo posėdį (pagrindinėje byloje ir vykstant procedūrai dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo) sustabdė skundžiamų potvarkių vykdymą.

<...> [nuoroda į bylą]

II.

Bylos nagrinėjimas sustabdomas. Pagal SESV 267 straipsnį reikia kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, kad jis priimtų prejudicinį sprendimą dėl šios nutarties rezoliucinėje dalyje pateiktų klausimų. Šie klausimai pateikiami dėl 1980 m. rugsėjo 19 d. Asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/80 dėl asociacijos plėtros aiškinimo. Atsižvelgiant į tai, kad šis klausimas susijęs su Europos Sąjungos teisės aiškinimu, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją.

1. Teisinis pareiškėjų reikalavimo panaikinti 2019 m. kovo 18 d. atsakovo neigiamą sprendimą ir įpareigoti priimti naują sprendimą dėl jų prašymo išduoti leidimą gyventi šalyje remiantis teisine teismo pozicija vertinimas grindžiamas esama teisine padėtimi.

Reikšmingą bylos teisinį pagrindą sudaro šios nacionalinės teisės nuostatos:

AufenthG 4 straipsnis

<...>

5. Užsienietis, kuris pagal EEB ir Turkijos asociacijos susitarimą turi teisę gyventi šalyje, privalo įrodyti šios teisės buvimą pateikdamas turimą leidimą apsigyventi šalyje, jeigu neturi nei neribotos trukmės leidimo įsikurti, nei leidimo nuolat gyventi ES. Leidimas gyventi šalyje išduodamas pateikus prašymą.

AufenthG 50 straipsnis

1. Užsienietis privalo išvykti iš federalinės teritorijos, kai neturi arba jau neturi reikalingo leidimo gyventi, o teisė gyventi šalyje pagal EEB ir Turkijos asociacijos susitarimą neegzistuoja arba jau neegzistuoja. (**orig. p. 5**)

<...>

2. Prejudiciniai klausimai reikšmingi priimant sprendimą, todėl reikalingas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo išaiškinimas.

a) Lemiamą reikšmę atliekant teisinį pareiškėjų reikalavimų pratęsti pagal nacionalinę teisę išduotus leidimus gyventi šalyje vertinimą turi klausimas, kokius padarinius sukelia pažyma, patvirtinanti, kad 3-iasis, 4-asis ir 5-oji pareiškėjai,

kurie gyvena kartu su tėvais bendrame ūkyje, nuo 2016 m. birželio 21 d. lankė mokyklą.

Po teisėjo pranešėjo posėdžio, atrodo, neginčijama, kad 2-oji pareiškėja nuo 2016 m. vasario 1 d. iki balandžio 30 d. (tris mėnesius) dirbo federalinėje teritorijoje pagal darbo sutartį, turėdama neginčytiną teisę gyventi šalyje. Kitais įdarbinimo laikotarpiais ji turėjo tik laikinuosius pažymėjimus, kurių galiojimui pasibaigus leidimas gyventi šalyje nebebuvo išduotas. Neginčytina, kad pareiškėjai neįgijo teisių pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 arba 7 straipsnį.

Pareiškėjai nebeteikia nacionaline teise grindžiamų prašymų išduoti leidimus gyventi šalyje, išskyrus *AufenthG* 4 straipsnio 5 dalies nuostatą, kuri suponuoja teisę gyventi šalyje pagal Asociacijos susitarimą.

Pareiškėjai remiasi tik Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio nuostata, iš kurios jie kildina ne tik turkų kilmės vaikų teisę mokytis ir dalyvauti profesiniame mokyme, bet ir mokyklos lankymu, kurio proceso šalys neginčija, grindžiamą 3-iojo, 4-ojo ir 5-osios pareiškėjų teisę gyventi šalyje. Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsniu teisę gyventi šalyje taip pat suteikiama 1-ajam ir 2-ajai pareiškėjams, nes ji yra būtina siekiant užtikrinti 3-iojo, 4-ojo ir 5-osios pareiškėjų teisių veiksmingumą, bent jau atsižvelgiant į tai, kad 3-iasis ir 4-asis pareiškėjai vis dar yra nepilnamečiai.

Tiek, kiek pareiškėjai, be kita ko, taip pat visų pirma remiasi Sprendimo Nr. 2/76 3 straipsnio nuostata, kolegija mano, kad šią nuostatą visiškai pakeitė Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnis ir pareiškėjai nebegali kildinti iš jos teisių.

b) Nacionalinė jurisprudencija dėl Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio poveikio teisei gyventi šalyje yra nenuosekli.

Pagal 1997 m. vasario 17 d. *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* (Heseno aukščiausiasis administracinis teismas) sprendimą

<...>

Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnis lemia vaikų teisę gyventi šalyje, bet nesuteikia teisės į šeimos susijungimą ar kitokį buvimo šalyje įteisinimą.

Taip pat žr. 2002 m. gruodžio 2 d. *Hessischer Verwaltungsgerichtshof* sprendimą <...>, nors, atsižvelgiant į 2002 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Baumbast*, C-413/99, dėl Reglamento (EEB) Nr. 1612/86 12 straipsnio, vis dėlto kyla abejonių. (**orig. p. 6**)

Kitų nuomone, minėta nuostata bet kuriuo atveju nedaro poveikio teisei gyventi šalyje, jei turkų vaikas atvyksta mokytis, o ne šeimos susijungimo tikslais. Kaip matyti iš Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio antro sakinio, vaikai savarankišką teisę gyventi šalyje, susijusią su švietimu, įgyja tik baigę mokslus.

2001 m. balandžio 3 d. *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos vyriausiasis administracinis teismas) nutartis <...>.

Iš šios nuostatos taip pat negali būti kildinamas poveikis teisei gyventi šalyje tuo atveju, jei turkų vaiko atvykimo į šalį momentu tėvai turi nebe Turkijos, o priimančiosios valstybės narės pilietybę.

2009 m. birželio 29 d. *Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz* (Reino krašto-Pfalco federalinės žemės vyriausiasis administracinis teismas) nutartis <...>.

Dar kitų nuomone, turkų kilmės vaikai, kurie atitinka kitus Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio pirmo sakinio kriterijus, turi pagal Sąjungos teisę saugomą teisę gyventi šalyje ir mokymosi, į kurią jiems turi būti suteikta teisė remiantis šia nuostata, laikotarpiu.

2004 m. liepos 2 d. *Verwaltungsgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės administracinis teismas) sprendimas <...>.

Iš kitų valstybių narių nacionalinių teismų jurisprudencijos prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui žinomas 2008 m. lapkričio 27 d. *Raad van State* (Valstybės Taryba) sprendimas

<...>.

kuriame laikomasi pozicijos, kad Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnis atsižvelgiant į Asociacijos tarybos sprendimo tikslą – laipsnišką turkų darbuotojų integraciją – skirtas tik turkų darbuotojų, kaip jie apibūdinami Sprendimo Nr. 1/80 6 ir 7 straipsniuose, vaikams <...>.

c) Kolegija nėra linkusi pripažinti Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsniui poveikio teisei gyventi šalyje, bent jau tuo atveju, jei tėvai neįgijo teisių pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio 1 dalį arba 7 straipsnį (žr. antrojo klausimo a punktą).

Pirmasis klausimas skirtas Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnyje, kaip teigia pareiškėjai, nustatytam teisės gyventi šalyje turiniui.

Iš pirmo žvilgsnio ši nuostata pagal struktūrą ir kriterijus labai panaši į 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 10 straipsnio 1 dalies

arba ankstesnio 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 12 straipsnio (**orig. p. 7**) nuostatas,

todėl gali būti aiškinama kaip turinti reikšmę teisei gyventi šalyje. Suformuotoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje išaiškinta, kad Reglamento (EEB)

Nr. 1612/68 12 straipsnio arba Reglamento (ES) Nr. 492/2011 10 straipsnio 1 dalies nuostata turi reikšmės teisei gyventi šalyje, kokiomis sąlygomis ši reikšmė atsiranda ir kokia yra jos aprėptis.

2013 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hadj Ahmed*, C-45/12 (ECLI:EU:C:2013:390), 46 punktas; 2010 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Teixeira*, C-310/08 (ECLI:EU:C:2010:80), 61 punktas; 2002 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baumbast ir R*, C-413/99 (ECLI:EU:C:2002:493), 73 ir paskesni punktai; 2010 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-480/08 86 ir 87 punktai; 1988 m. rugsėjo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Humbel ir Edel*, C-263/86 (ECLI:EU:C:1988:451), 24 ir 25 punktai; 1989 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Echternach ir Moritz*, C-389/87 (ECLI:EU:C:1989:130), 29 ir 30 punktai ir 2010 m. vasario 23 d. sprendimo byloje C-310/08 19 punktas; 2002 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-413/99 54 punktas; 2013 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alarape ir Tijani*, C-529/11 (ECLI:EU:C:2013:290), 48 punktas.

Vis dėlto Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio nuostata taip pat labai skiriasi nuo minėtų nuostatų.

Pavyzdžiui, dėmesį patraukia tai, kad šia nuostata, priešingai nei Reglamento (ES) Nr. 492/2011 10 straipsnio 1 dalies ir Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 12 straipsnio nuostatomis, remiantis jos formuluote, siekiama sudaryti geresnes sąlygas tik turkų kilmės vaikams.

Atsižvelgiant į Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnio nuostatą taip pat negalima daryti išvados, kad turko darbuotojo vaikų pilietybė, kurios reikalaujama Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnyje, galėtų turėti reikšmę integracijai priimančiojoje valstybėje narėje. Minėta nuostata sudaromos geresnės sąlygos turkų darbuotojų šeimos nariams neatsižvelgiant į jų pilietybę, susijusios su galimybe patekti į darbo rinką, taigi, ir su teise gyventi šalyje. 2 dalyje geresnės sąlygos vaikams – taip pat neatsižvelgiant į jų pilietybę – siejamos su profesinio mokymo baigimu priimančiojoje valstybėje narėje. Darant prielaidą, kad tarp šių dviejų nuostatų teisės gyventi šalyje požiūriu egzistuoja sisteminis ryšys, nėra prasmės sieti galimybės siekti (profesinio) išsilavinimo su Turkijos pilietybės turėjimu. Atsižvelgiant į tai, 9 straipsnio normos semantinis turinys, neginčytinai reiškiantis nediskriminavimą ir dalyvavimą (visų pirma antrame sakinyje), galėtų apsiriboti programinės nuostatos reikšme.

Be to, 7 straipsnyje visapusiškai, bet ne besąlygiškai reglamentuojama su teise gyventi šalyje susijusi integracija nustatant galimybę patekti į darbo rinką įgijus išsimokslinimą priimančiojoje valstybėje narėje. Kildinant teisę gyventi šalyje vien iš vieno iš tėvų, su kuriuo vaikas gyvena – turko, (ankstesnio) darbuotojo statuso, būtų neišvengta vertinimo prieštaros šių išsamių taisyklių atžvilgiu, jei tėvai nebūtų įgiję savarankiškų teisių pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 arba 7 straipsnį.

d) Jei atsakymas į pagrindinį klausimą dėl Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnio reikšmės teisei gyventi šalyje (pirmasis klausimas) būtų teigiamas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla antrasis klausimas dėl teisės gyventi šalyje sąlygų pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnį ir teisinių pasekmių. **(orig. p. 8)**

Antrojo klausimo a punktas susijęs su tėvų teisiniu statusu, t. y. ar jie jau turi būti įgiję (pirminę) teisę pagal Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnį ar (išvestinę) teisę pagal Sprendimo Nr. 1/80 7 straipsnį, kad galėtų perduoti teises pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnį savo vaikams (arba tam tikrais atvejais įvaikiams), laikantis kitų šios nuostatos sąlygų.

Antrojo klausimo b punkte prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas remiasi Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl faktinės taikymo sąlygos „reguliarus darbas“. Jei atsakymas į antrojo klausimo a punktą būtų neigiamas, ar su reguliariumi tėvų darbu turi būti siejamos tos pačios sąlygos, kokios yra nustatytos Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnyje, ir ar dėl Sprendimo Nr. 1/80 6 straipsnio pateiktas aiškinimas gali būti taikomas Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsniui?

Jei atsakymas į antrojo klausimo a punktą būtų neigiamas, vis tiek nėra nustatytas būtinas reguliaraus darbo laikotarpis. Ar (tik) trijų mėnesių vieno iš tėvų darbo laikotarpis yra pakankamas, kad turkų kilmės vaikai įgytų teisę pagal Sprendimo Nr. 1/80 9 straipsnį, ir ar faktinis švietimo įstaigos lankymas yra teisės gyventi šalyje įgijimo ir išlaikymo sąlyga (antrojo klausimo c punktas)?

Galiausiai antrojo klausimo d punktas susijęs su turkų kilmės vaikų naudojimusi teise – vaikų, kurie, būdami nepilnamečiai, praktiškai gali naudotis savo teise tik dalyvaujant teisėtam globėjui, vienam iš tėvų. Ar tėvų, teisėtų globėjų, teisė gyventi šalyje gali būti kildinama iš turkų kilmės vaikų teisės gyventi šalyje ir, jei reikia, būti apribota nepilnametyste ar faktiniu švietimo įstaigos lankymu?

<...>